

این نیاز به یک تغییر فکر دارد، نیاز به فرهنگ‌سازی دارد. برقم این جوری است، گاز هم این جوری است. من مثلاً چهار تا خانه دارم، چهار تا ساختمان دارم، در همه‌ی آن‌ها یارانه‌ی گاز می‌گیرم، یارانه‌ی برق می‌گیرم؛ آن یکی خانه ندارم، مجبور است کلی پول بدهد تا بتواند فقط گاز را بکشد. کند وقت‌ی در این مسئله مداخله می‌کنی، داده مردمی این است که هر گران‌کننده ما گران نمی‌کنیم؛ ما می‌خواهیم آن چیزی که وجود دارد به همه برسد. اگر این تفکر پذیرفته بشود و مردم با ما همکاری بکنند، فو‌ش به یک خانه‌ی من گاز یارانه‌ای بدهند و یک سهمی بدهند بگویند اصل آن قدر گاز را بر تو رایگان می‌دهیم؛ ولی برای بقیه‌ی خانه‌هایی که من دارم چرا باید گازی به قیمت مثلاً فرض کنی سیصد تومان بدهند؟ و این چیزی است که باید سداوسیامی ما، نمایندگان عزیز ما، رویان عزیز ما و احزاب سیاسی ما کمک کنند که عدالت را بر اقتصاد ما بر آوریم، مملکت پویانه کنیم. آن وقت، سهم مشکل گران‌کننده، معیشت پیدا کنیم و پول داریم، منتها بد مصرف می‌کنیم؛ این را باید درست مدیریت کنیم.

ما در این زمینه مشکل داریم و این نیاز به مداخله دارد، این مداخله هم در آوازی است مردم باید بداند نسبت ما این است که توانیم آن زخم‌ها را در دست کنیم و بخیه زدن این زخم‌ها هزینه‌بر است. اینکه بگوییم من این را می‌دهم، این را می‌دهم، این را می‌دهم، چه خوششان می‌آید: وقتی که می‌گوییم این را نمی‌دهم، این را نمی‌دهم، چیه نمی‌دهم، چه ناراحت می‌شوند که چرا نمی‌دهی. ما باید مصرف‌ران را کنترل کنیم. نمی‌گوییم مصرف نکنیم، می‌گوییم مصرف‌ران باید کنترل کنیم. در درصد کاهش مصرف اصلاً کار سختی نیست. همه می‌توانند یک قدم بپایند کمک کنند به ما، کمک کنند به مملکت ما، به ایران ما و به جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم. در این صورت ما از همه‌ای این مشکلات راحت بیرون می‌آییم.

آقای دکتر با اثر تبلیغات دشمن، بخش‌هایی از مردم ما نگرانند که شاید دشمن آمریکایی و اسرائیلی دوباره بخواهد شیفتن کند. پاسخ آقای رئیس‌جمهور به این نگرانی‌ها چیست؟ البته ما در طول جنگ دوازده‌روزه دیدیم که حتی خدمات عادی دولتی ما مختل نشد و با یک هماهنگی و همکاری و برنامه‌ریزی از پیش تعیین‌شده، جامعه به صورت عادی خودش اداره شد.

بید نزدیک به دوونیم جایی که امکان دارد هر هزار تومان عدی بهادر کالابرگ و یا دیم که به هر شکلی حتی با مجموعه ی بیول بهمید ندهیم، هم کنیم که بر اساس این است، تازه اگر در نزد دیگر می رسد به نشیم، آن وقت ببینید این چارله را هر همه که چرا دراید اگر همه بهمیدیم اگر قرار یوره یارانه بهمیدیم، بدی برخلات می کنم. برای چاره چوله های کرد، ولی می خواهی نه به میزان مصرف، گیم؛ در همین حال، بد نزدیک به دوونیم جایی که امکان دارد هر هزار تومان عدی بهادر کالابرگ و یا دیم که به هر شکلی حتی با مجموعه ی بیول بهمید ندهیم، هم کنیم که بر اساس این است، تازه اگر در نزد دیگر می رسد به نشیم، آن وقت ببینید این چارله را هر همه که چرا دراید اگر همه بهمیدیم اگر قرار یوره یارانه بهمیدیم، بدی برخلات می کنم. برای چاره چوله های کرد، ولی می خواهی نه به میزان مصرف، گیم؛ در همین حال،

لطفاً دو سه نمونه‌اش را مثال بزنید.

مثلاً طرح مسکن مهر؛ ما بیش از پنجاه هزار مسکن در رومین را به اضافه‌ی مسکن‌هایی که نیمه‌تمام بودند، تما طرح‌های آب‌رسانی، مسیری که قرار بود آب طاقان به تهران برسد، خط‌های ما اعتبار گذشتیم و تماشش کردیم و این هم‌اکنون بر سر بودند. مثلاً کردی‌رو زاهدان چاپهار را آن‌ها شروع کرده بودند، ما حتی مسیر آستارا رشت را آن‌ها شروع کرده بودند، ولی ما داریم که تماشش بکنیم. الان دارند روی پروژه‌های مربوط به انرژی وجود دارد کار می‌کنند که نزدیک به دو هزار مگاوات برق تولید می‌داریم. این را به‌یادگیری می‌کنیم. البته زمان بر خواهد بود و به این سبب در خودمان در پی‌آمدهای؛ هم‌هی این‌ها مسائلی است که از قبل برآیم ادامه می‌دهیم.

ما داریم این کار را می‌کنیم و مقام معظم رهبری با توصیه‌ها و ما هم با کمک می‌کنند. با توصیه‌هایی که صورت گرفته، مصرف آب در کشور کم کرده. می‌دانید در حدود چند میلیون متر مکعب در سال می‌شود مصرف آب را کاهش دادند، مصرف انرژی برق را هم کاهش دادیم. با نزدیک به ۱۸۰ میلیارد دلار، یعنی روزانه تنها نزدیک به یک میلیارد دلار، صرفه‌جویی می‌کنیم. حدود یک و یک‌پنجم میلیون بشکه‌اش را صادر می‌کنیم. مصرف آب را که در حدود درصد سه‌پنجمی است. که خیلی کم است. مصرف آب می‌شود حدود هشتاد هزار بشکه است و گاز. مصرف آب در این منطقه‌هایی را که وجود دارد بر می‌کشد؛ یعنی تمام این منطقه‌ها وجود آنها نافرمانی، عدم معیشت، راز را راجه‌دار و توسعه‌هایی که در درازمدت می‌خواهند، صرفه‌جویی نمی‌کنند. این صرفه‌جویی‌ها را گاز را بسوزانیم، در

ما دوسه برلر اروپا راز پر مصرف می کنیم؛ کاری که مصرف باقیاسه با آن ها نیست ما در نظر گاز و انرژی دومین کشور هستیم. برنج، برنج و برنج میوه ها را قطع می کنیم چرا که برای تولید برنج، درست تخصیص ندادیم، درست مصرف نمی کنیم. برای مصرف کنیم که الان داریم مصرف می کنیم. ما دما را می گذاریم برای ایزولاسیون انسان ها در زمی اوریم؛ بعضی وقت ها هم پنجره را باز می کنیم و روشن است که در قرآن می فرماید: «کلوا و اشربوا و لا تسرفوا» این خدا کسی که اگر استعدادت درست ندارد. می گفت اتفاق نشسته این در دردمانها که لزومی دارد؟ هر کسی یک مقدار کنیم به شرطی که مستحکمان را راحل کنیم. ما اصلاً نباید به دیگران نداریم؛ به شرطی که دریم مدیریت کنیم. مملکت ما پر از طلا و معدن است، ولی بی طلاها و معدن را می تواند به یک جایی برساند تا یک سال.

می‌خواهند کشور ما سر پا بایستد. این جنگ بدتر از جنگ عراق و کرک بکند، این جنگ خیلی پیچیده‌تر و سخت‌تر از آن جنگ است. وضعیت معلوم بود، او موشک می‌زد، من هم معلوم بود کجا را می‌زدند. ما را محاصره می‌کنند، دارند ما را در مضیقه و تنگنا می‌چاجاد می‌کنند. از نظر معیشتی، از نظر فرهنگی، از نظر سیاسی و از جاعه با بالا می‌برند؛ از آن طرف جلوی فروش ما را، با تداول می‌گیرند، از آن طرف هم توفقات در نیمه بالا رفته؛ در نتیجه، کمک کنیم و مملکت را درست کنیم.

جنگ دوازده‌روزه‌اش، تغییر رفتار و تغییر بعد از آن هم می‌تواند به عنوان یک نقطه عطف در تاریخ ایران به حساب آید. به همین سبب از آن عدم موفقیت‌های روانی و روان‌شناختی در دهه‌های بعد از آن، به عنوان یک نقطه عطف در تاریخ ایران به حساب می‌آید. به همین سبب از آن عدم موفقیت‌های روانی و روان‌شناختی در دهه‌های بعد از آن، به عنوان یک نقطه عطف در تاریخ ایران به حساب می‌آید.

ما در این مسائل خودمان را حل می کنیم؛ آن چیزی که من گفته ام، فقط این است که بتوانیم اختلافات را کنار بگذاریم. نه خود می زنند؛ ما باید موانع باشیم که اختلافات را غیرماندگار نشود. بنابراین در اتاق ها سر بسته با هم دیگر دعوا کنیم؛ ولی وقتی هر نظام بیرون بیاید و آن صدام به جهت گیری ها و مسیرهایی است، می تواند به دشمنان خود راه را نشان دهد. ممکن است در دل من یک چیز دیگری باشد ولی من می دانم که همه باید در آن مسیر حرکت کنند. و اگر همه با هم باشیم، می توانیم کرد؛ آن ها هر کاری می خواهند کنند. اگر ما بتوانیم که کشور را به یک مسیر و در مدتی از تصمیم گیری ها و در سیاست ها ببیند، ما باید دیدن کنیم که چگونه می توانیم کمک می کنیم که در وضعیت فعلی، فشارهای اقتصادی سنگین است، بخش بزرگی از مردم می توانند. آقای رئیس جمهور چقدر شرایط اقتصادی را

ما مشکلات اقتصادی مردم را تمام وجود در کم کنیم، ما فروختیم، حالا بی فروشیم ۵۰ دلار، یعنی ۲۵ دلار کمتر از طرف فشار آوردن و درآمد ما کمتر شده، از یک طرف جنگ بوده تولید ما کاهش پیدا کرده، علی‌رغم همه این‌ها، قرار شده که تا میلادی پول را تبدیل کنند و کالابرگ می‌خورند تازه این را نمی‌بینیم به جمعیت ده پرداخت کنیم، همین پول بنزین، حالا می‌شود، ولی قرار شده دولت هر چه از این پول به دست می‌آورد، معیشت مردم هزینه کند. ما برای سال آینده با مجلس صحبت شده معیشت مردم را تأمین کنیم. باید با مجلس و نمایانده، حاکمیت به یک زبان و نگاه مشترک برسیم؛ آنجاهای که نیازهای آنجاهای که باید یارانه بدهیم، آنجاهای را که باید بدهیم تا در همین چند روز، فکر می‌کنیم که نه یک بار بنزین خفتر را

فهمین سهیمای که صد می‌دهم، در زمان نزدیک به هشت میلیون نفر
مصدق آن شخصیت و صد لیتر مصرف کند، اگر بیشتر مصرف
نکند، چرا ما داریم این جور پول خرج می‌کنیم؟ چرا پول
می‌دهیم؟ وقتی به من مراجعه می‌کنیم، داد کی صد دلار می‌رو
می‌کشد. ما گران نمی‌کنیم؛ ما خوبه‌ایم آنچه به دست می‌آوریم
تست می‌کنیم که با ماشین مفت می‌دهیم، ده میلیون یا بیست
میلیون یا نه به هشتای مردم می‌دهم؛ به همه به اندازدی سهمی که در
سازمان ما باید دفاع کند و فرهنگش را ایجاد کند. ما هیچ پولی
نخواهیم بخریم، نه پول می‌خواهیم، نه پول می‌خواهیم، نه پول می‌خواهیم
نمی‌پارده به همه می‌دهیم. من چند تا ماشین در خانه دارم
برای هر یک دارم مفت می‌دهم، نه میلیون یا ده میلیون پارانه
یک عدد که دانش ندارند بفروشند چرا؟

ب. اسباب آماره که فقط بخانه شخصیت صد می‌دهد، صد می‌دهد،

بحث مدیریت و واگذاری اختیار است. مقام معظم رهبری در این باره، توصیه‌های بسیار مهمی را در مورد مدیران و مدیران آینده به ما داده است. ایشان می‌فرمایند: «در انتخاب مدیران باید به این نکته توجه داشت که مدیران باید به گونه‌ای انتخاب شوند که بتوانند به مردم پاسخگو باشند و به مردم پاسخگو باشند و به مردم پاسخگو باشند» (۱). این سخن، یک اصل مهم در مدیریت است که باید به آن توجه داشت.

و درمان، بحث پزشک خانواده را شروع کردیم و فعلاً داریم به می‌رسیم؛ چون اینکه چه باید بکنند، در تئوری معلوم است ولی چه گفته می‌شود اجرایی می‌شود. در حلساتی که گذاشتیم، زندگی آب شد که این کار را انجام بدهند و در پنج تا از این شهرها، کلّی بودند. به‌حال، روش کار مشخص است این‌ها این فقط باید بتوانند درست مسئله خیلی روشن‌تر سطح پزشک خانواده می‌گوید که نه‌ای است، چه خدماتی باید در آن مجموعه بدهد و نه‌ایان بگیرند. خدمت می‌دهد، پول پرداخت بشود. ما اگر این کار را بگیریم، انسانی از چشم حاکمیت دور نمی‌ماند؛ برای اینکه همه‌ی آن فقیرند، چه دارند، چه در منطقه در دورافتاده‌اند، چه در نزدیکی خدمت را با چه کیفیتی باید این‌ها ارائه بدهند، بدون اینکه این کار بتوانیم این کار را بگیریم، عدالت را به معنای واقعی در پیاده خواهیم کرد. البته این تغییر رفتار کار ساده‌ای نیست و است.

تل‌مداخله‌ای انجام ندادیم، ولی داریم تلاش می‌کنیم که آن شهری را درست بگیریم، محل‌نقل عمومی اصلاح بشود، بعد هم شهری هم مداخله کنیم. مهم‌ترین بحثی که اینجا ما داریم مردم است؛ یعنی این دفعه‌ای است که شاید هر هفته ما با مردم دربارشان گفت‌وگو می‌کنیم. منابعش را باید در نظر بگیریم و وجود بیاید و طبق این منابع بتوانیم معیشت مردم را بهبود

تغذیه و شش و نیم صبح بیدار می‌شوید و هفت صبح سر دارید. این را بیدار می‌گویند؟

پرسیدم که برخی از رسانه‌های غربی با تحریف بعضی از ما دارند این خط تبلیغاتی را پیش می‌برند که مجموعه‌ی دولت جمهوری اسلامی ایران در این کشور مشکلات انباشته است. پاسخ آقای مصور از جنگیدگی و حل مشکلات انباشته است.

این آت‌های مغرضانه و عنادورانه چیست؟

تحلیل‌هایی که این‌ها داشتند، باورشان این بود که اگر رژیم مله کند، نظام فرو خواهد پاشید. چرا از هم نانشید؟ اصلاً تمام اگر این‌ها حمله کنند، مردم می‌ریزند در خیابان، مشکلات پیدا می‌کند. مشکل پیدا می‌کند و مسائل مختلف خدماتی مختل می‌شود.

توان اختیارات مال استاندارد بوده، مثلاً در عرض آن دولاره روز، میلیون تن کالا را در گمرک کانام جابه‌جا کنند. این توان‌های نامحدود و بی‌پایان مردمی که اعتراض داشتند، چنانچه از نظام و ندهد یعنی در حقیقت، همه انجماد داخلی را در مقابل آن‌ها نشان دهد. و همین‌شان را این ارزش خیلی بالایی است که نشان می‌دهد این استانداردها باید این مردم را باور کنند و با این مردم هر یک است که هر چه از دستمان بربایند، صادقانه و به هیچ منتهی به و جز خدمت به این مردم، حداقل بگویم که خود ما هیچ چیز مردم ما به‌همی این فشارهایی که وجود دارد، خبری میلی نیست که اگر جمله کند ملت به افزایش کشیده شدن، از هملکنشان، از دیشبان، از فرهنگشان و از رهبری دفاع می‌افتاده! لذا در سال ۱۳۴۰ همه ریختند در خیابان و گفتند جان ما فدای شماست! این نگاه مردم و برگشت آن سرمایه‌ی اجتماعی بسیار مفاد به این مردم خدمت می‌کرد، کم گذشته‌ایم! لذا می‌آورم بر زمان نشویم.

در حالی که این درست نقطه‌ی مقابل کارهایی است که شما

منی توئیم؛ بلکه ما منی توئیم. مشکلات ملتفت چوری نیست
 منی توئیم؛ بلکه ما منی توئیم. ولی ما با قدرت نامدار، در
 راهبازی را که می آورند، پشت سر خلویم گذشتند. امکان ندارد
 انداختن ما را زمین گیر کنند. اینکه منی گویم با هم وحدت داشته
 باشیم، برای اس که به باور و اعتقاد این است که چه در کشور
 اگر ماها وحدت داشته باشیم، آمریکا نامشروع کند خواهی
 ماند. این ما هستیم که منی توئیم مشکلات را حل کنیم. البته
 به این سادگی قابل حل نیست. آن ما محاسبه کرده اند؛ این طور
 آمده باشند. هم از نظر اقتصادی، هم از نظر نظامی، هم از نظر
 نوشته اند که مثلاً ایران ۴۶ دیگ باید ساقط شود تا با خود
 روز می تواند ساقط شود. کار را نوشته اند؛ منی وشن شاهه اگر
 روز ساله هم نمی تواند این کار را بکنند، برای ما بودن باید
 ک برسیم، هم در پشت سیاست‌های رهبری حرکت بکنیم و
 مین گذاریم، چون ره اخلاقی باعث یک ناهمگونی در جریان
 راه‌ها را با روی ما ببندند. ولی ما راه را پیدا می کنیم و اگر راهی
 ازیم، ک با هم روی ما ببندیم، این امکان پذیر است؛ اما اگر با هم دعوا
 کنیم، چون یک بحث هکائی و عمومی است، باید با در این
 و هماهنگ عمل کنیم.

[illegible]

آن را یک دارو دیگری را انتخاب کنیم. عظمی که در این دارو آمده می‌تواند به یک بیماری که در چهارچوب آن سیاست‌ها اجرا کردند بگذرد یا نه. و یک دارو دیگری را انتخاب کنیم. عظمی که در این دارو آمده می‌تواند به یک بیماری که در چهارچوب آن سیاست‌ها اجرا کردند بگذرد یا نه.

ی در نهاد ریاست جمهوری پذیرای موضوع صرفه جویی مصرف انرژی به شخص رئیس جمهور اولین عامل بود.

جلسای که با استاندین زمانامه قدیم هم درآورده، روزی این اختیار خودشان را می کردند؛ مثلاً تشکلات قانونی این است که باید این اختیاران بهنده و بنای به این مدیرکل بیاید تهران و گرفته و نتایج خیلی خدمت شما عرض یک زمان به پنداشتن رابطه در عمل، خیلی وقت های که در میان این سه منطقه است

[illegible]

شب به چه سانی می
بستگی دارد: ما خا
برمی گردیم
این را از این
مواضع و صحبت های
جمهوری اسلامی و ر
دکتر مسعود نرشیکیان
ببینند بر اساس
صهیونیستی به این
محاسباتشان می آید
می شود، معیشت مردم
بهره روزهایی که
اینها در گذشته بود
که اعتراض داشتند،
تعامات کشه، فاجه که
اینها را نواستند بالای
درخت کرده بودیم که سیکل ترکیبی
را رفت هر یک سیکل
درخت کرده بودیم که سیکل ترکیبی
را رفت هر یک سیکل
درخت کرده بودیم، ولی هنوز چهار هزار
درصد افزایش پیدا کرده و

دادند، هم حضورشان دولتی‌ها و کسانی که باشند. تلاش ما این بود که خدمت کنیم دیگری را دنبال نمی‌کردند. تمام محاسبات می‌شود که ما مردم از کردند. در سال ۱۴۰۱، فدی رهبر، یک اتفاقی بود و ما می‌دید که بود و آمدنشان به توصیه‌هایی که شد و برنامه‌هایی داشتیم؛ تنها پنج درصد افزایش می‌یافت. نزدیک به سه چهار هزار نفر را کنترل و جمع‌آوری ما بین می‌گذاشت. ما صرفاً در کاهش بدبینی ریزی را حل کردیم. البته این کارها الان در اسرائیل آیند دیگر با خاموشی به شدت کرده یک اتفاقی رخ داد. خدای پناه‌های خوشبختی یا بر سرته‌های بر وجود نخواهد آمد.

می بود که داشتند می شنویدند. در مردندی این امر خردمندانه بود که به پنج شش میلیارد دلار است ببالایی به وجش می آید. ما تا حالا روز کنترل کنیم، در حالی که در کل واکنش و پند و اندرز می بینیم. الان در ای مختلف در این موضوع قرارداد می کشیم که قرارداد نبسته اند، قرارداد ببندند؛ قرارداد کارمان را انجام بدهیم. بدو آستانار رشت را تلمیج بصره کشید و آن شاید بیش از ده دوازده کیلومتر و احتمالاً بیشتر از راه باز در دولت جلسه داشتیم و اگر مشکلی نبود، قراردادها را ارسال تمام می کنیم. در تمام دادند و شوا هایش بالا آمده. باید از آن روخته ای رد می شد که آب زدند، نزدیک به صد میلیون مایم می گرفت و ما انجام دادیم. البته ما به دارند بگیری می کنند. گردور می آن را پدید می بینم. آن موقعی که نوشته بودند تصاحب کنند، ما آن تعداد زمین های که این ها تصاحب می کنند ما آن نامه تا آخر اسامی، این پروژه کل مسیر را توانیم تصاحب بکنیم، خواهد شد و الان هم کارشناها را

پروژه های دانش
ترنس جیوهر جدید،
می کنند. لطفاً راجع به
رسیداندان به بر حسب
بینیندای نظر من
برنامه ای نوشته شده
برنامه ای سیستم ساز
فرموده بودند که ما
می کردیم، اینجا بودیم
برنامه در صورتی که
آمده باید آن بر نامه

می‌کردند سر همین بی‌باشی، برنامۀ دانشتانه باشد، نمی‌توانم در این کار، یک برنامه‌ی دی‌پلماتیک داشته باشم و وجود دارد، اما با تمام آگاهی که کارهای من، هستی، چه در رابطه با اعلام کردیم این کار آرد آن درصدها ما با ادامه‌ی دیگران نتواند، در واقع به‌تندی می‌کنیم این کار را، نظر علمی و مدیریتی آن کار، داریم، بنیاد به‌تعلیل آن کار، نیستند، در این باره،